

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Szczuka
Protokolant:	aplikant adwokacki Karolina Filipczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 maja 2015 r. w Warszawie

sprawy z powództwa (...) Związku (...) w B.

przeciwko T. M. (1)

o zwrot mienia powierzonego

- zasądza od T. M. (1) na rzecz (...) Związku (...) w B. kwotę 78674,85 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy sześćset siedemdziesiąt cztery złote osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu mienia powierzonego,
- zasądza od T. M. (1) na rzecz (...) Związku (...) w B. kwotę 3933,74 zł (trzy tysiące dziewięćset trzydzieści trzy złote siedemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów sądowych i kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

W dniu 1 września 2014 roku (...) Związek (...) z siedzibą w B., reprezentowany przez Prezesa Zarządu H. K. (1) złożył do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, pozew przeciwko T. M. (1) o zapłatę na jego rzecz kwoty 2010 złotych – tytułem pobrania nieprawnie z kasy zarządu kwoty 2.010,00 złotych na pokrycie kosztów własnych tj. zapłacenie imiennego mandatu karnego wystawionego przez Państwową Inspekcję Pracy wraz z ustawowymi odsetkami należnymi od dnia wymagalności roszczenia tj. od dnia 10 maja 2014 roku. Powód wniósł nadto o zwrócenie przez pozwaną kwoty 10.488,29 złotych wraz z odsetkami ustawowymi tytułem nieprawnie pobranego ryczałtu samochodowego; zażądał zwrócenia kwoty 78.974,64 złotych w raz z ustawowymi odsetkami - tytułem rozliczenia nadgodzin pracy dozorców zatrudnionych na terenie O. Działkowego (...). Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania sądowego w łącznej kwocie 91.472,93 złotych.

W uzasadnieniu pozwu, skarżący podniósł, iż w dniu 10 maja 2014 roku przeprowadzono audyt dokumentów finansowo-księgowych (...) w którym stwierdzono szereg nieprawidłowości. Powód wskazał, przy tym, iż w szczególności poprzednia prezes, T. M. (1) pobrała nieprawnie z kasy zarządu pieniądze na pokrycie imiennego mandatu karnego wystawionego przez Państwową Inspekcję Pracy. Powód dodał,

iż pozwana przez szereg lat nieprawnie pobierała samowolnie ryczałt samochodowy w kwocie niezgodnej z przepisami. Skarżący dodał, iż wezwał pozwaną przed wytoczeniem niniejszego powództwa do zwrócenia pieniędzy na rzecz (...), natomiast pozwana nie odpowiedziała na żadne wezwanie powoda, nie naprawiła wyrządzonych strat finansowych i nie uregulowała żadnych należności. Powód dołączył do pozwu uchwałę w sprawie ukonstytuowania zarządu (...)

z dnia 10 maja 2014 roku, mandat karny z dnia 28 marca 2014 roku, raport kasowy za okres od 1 do 7 kwietnia 2014 roku, uchwałę zarządu (...), z dnia 10 maja 2014 roku, z dnia 24 maja 2014 roku i z dnia 25 maja 2014 roku, wezwanie do zwrotu pieniędzy z dnia 10 lipca 2014 roku.

Mając na uwadze podniesioną argumentację oraz złożoną dokumentację, powód dowodził, iż wywiedzione powództwo jest zasadne i jako takie winno podlegać uwzględnieniu (pозew k. 1-10 a.s.)

Sprawa z powództwa (...) Związków (...) przeciwko T. M. (1), o zapłatę została zarejestrowana w Sądzie Rejonowym dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy pod sygnaturą akt VI P 444/14 . (k. nienumerowana a.s.)

Postanowieniem z dnia 1 października 2014 roku, Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 17 pkt 4 k.p.c. w zw. z art. 200 k.p.c. (k. 11 a.s.).

Sprawa została zarejestrowana w Tutejszym Sądzie Okręgowym Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygnaturą akt VII P 45/14 (k. 13 a.s.).

Pismem procesowym z dnia 3 lutego 2015 roku, powód sprecyzował roszczenie o zapłatę nadgodzin pracy dozorców i wniósł o zasądzenie w miejsce kwoty 78.974,64 złotych, zapłaty kwoty 66.176,56 złotych z tego tytułu (k. 30 a.s.).

W toku postępowania, powódka nie złożyła odpowiedzi na pozew (okoliczność bezsporna).

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

(...) zarejestrowany w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem KRS (...), został założony w celu propagowania ogrodnictwa działkowego w społeczeństwie, a szczególnie wszechstronnego znaczenia rodzinnych organów działkowych dla rodzin działkowców

i mieszkańców i miast oraz racjonalnego wykorzystania gruntów miejskich. Siedziba (...) mieści się w W. przy ul. (...). (...) posiada oddziały również we W., Z., K., T., S., K., P., R., S., S., P., B., O., O., K., L., Ł., K., L., K., E., G., B. oraz w C. (KRS (...) k. 111-115 a.s.).

W dniu 1 stycznia 2008 roku Prezes Okręgowego Zarządu (...) Związku (...) mgr. inż. A. K. zawarł z T. M. (1) zamieszkałą przy ul. (...), w W. umowę o pracę. Zgodnie z postanowieniami umowy T. M. (1) została zatrudniona na stanowisku kierownika ogrodu w wymiarze 1/2 etatu, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 600,00 złotych. Strony umowy ustaliły, iż pracownica T. M. (1) będzie wykonywała swoją pracę w (...) w siedzibie pracodawcy w W. (umowa o pracę k. 185 a.s.).

Aneksm do umowy zawartej w dniu 1 stycznia 2008 roku, strony umowy oświadczyły, iż wynagrodzenie T. M. (1) od dnia 1 stycznia 2010 roku będzie wynosiło 658,00 złotych (k. 186 a.s.).

T. M. (1) pełniła funkcję Prezesa (...) Związku (...) z siedzibą w W. (okoliczność bezsporna).

Każdego roku przed walnym zebraniem, (...), przedstawiał, do wiadomości działkowców bilans wydatków i wynagrodzeń. Działkowcy w okresie zarządzania Prezes T. M. (1) nie otrzymywali każdorazowo we właściwym

czasie informacji o wydatkach dokonywanych przez Zarząd. W konsekwencji działkowcy nie mogli zakwestionować dyspozycji Prezesa wydanych m.in. w zakresie środków przeznaczonych na wynagrodzenie dozorców – pracujących również w godzinach nadliczbowych. T. M. (1) w ogóle nie udzieliła działkowcom, informacji o zatrudnieniu przez okres 3 lat dozorców w ponadnormatywnym wymiarze czasu pracy. Działkowcy zwracali się niekiedy do pozwanej z zapytaniem na jakiej podstawie zostali zatrudnieni dozorczy, jednakże pozwana nie udzieliła odpowiedzi w tym zakresie i informowała działkowców „iż nie jest to ich sprawa”. Działkowcy nie wiedzieli o kwotach, którymi dysponowała pozwana (k. 125-127 a.s.).

T. M. (1) została odwołana przez Zarząd w dniu 27 kwietnia 2014 roku. W dniu 10 maja 2014 roku Zarząd wybrał nowego Prezesa Zarządu w osobie H. K. (1) (uchwała w sprawie ukonstytuowania zarządu (...) k. 3 a.s.).

W czasie kiedy pozwana pełniła funkcję Prezesa, świadek H. K. (1) posiadała status zwykłego działkowca i nie miała wiedzy tak jak pozostali działkowcy o nieprawidłowościach dokonywanych przez pozwaną. Działkowcy (...) przyjeżdżali na działki przede wszystkim w celach rekreacyjnych, i nie kontrolowali działalności zarządczej pozwanej. Nowa Prezes Zarządu H. K. (1) dokonała kontroli działalności pozwanej i ustaliła, iż rachunki pozwanej były prawidłowe pod względem formalnym- dotyczącym wyliczeń, lecz nie pod względem merytorycznym. Prezes H. K. (1) próbowała kontaktować się z pozwaną i prosiła o udostępnienie dokumentów finansowych i udzielenie informacji o wysokości pobieranego dochodu, kwocie zadłużenia, również pozostałym działkowcom. Współpraca z pozwaną była trudna, T. M. (1), nie przedstawiła Zarządowi stosownej dokumentacji finansowej co spowodowało wystąpienie z interwencją do (...) Związku (...). Pozwana dopiero na interwencję (...) udostępniła żądane dokumenty. (k. 125-127 a.s.).

Prezes Zarządu H. K. (1), po zapoznaniu się z dokumentacją finansowo-księgową ustaliła nieprawidłowości w sprawowaniu funkcji poprzedniego Prezesa, w tym m.in. niewypłacenie pracownikom- dozorcóm, dodatkowego wynagrodzenia z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych. T. M. (1) nie wypłaciła należnych wynagrodzeń z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych w sumie trzem dozorcóm zatrudnionym w (...), za okres 3 lat- F. Z. w kwocie 22.186,52 złotych, P. Ś. w kwocie 29.825,52 złotych oraz K. J. w kwocie 14.164,52 tj. W łącznej kwocie należne wynagrodzenie dozorców opiewało na kwotę 66.176,56 złotych. Dozorcy F. Z., K. J. oraz P. Ś. byli zatrudnieni na umowę o pracę, (k. 31-38, k. 125-127 a.s.).

Nieprawidłowości w prowadzeniu spraw zarządu, w tym naliczaniu wysokości dochodów dozorców, a w konsekwencji -zaniżaniu wypłat wynagrodzeń, stwierdził również Inspektor Państwowej Inspekcji Pracy w wystąpieniu skierowanym do (...) Związku (...) z dnia 31 marca 2014 roku i z dnia 12 czerwca 2014 roku (k. 107-110 a.s.).

W dniu 28 marca 2014 roku, Okręgowy Inspektor Pracy w W. nałożył na T. M. (1) Mandat Karny w kwocie 2.000,00 złotych z tytułu niewypłacenia wynagrodzenia za nadgodziny nadliczbowe pracownikom (...) (k. 4 a.s.). Pozwana wykorzystała środki (...) w kwocie 2.010,00 złotych tytułem rozliczenia przedmiotowego mandatu imiennego Inspektora Pracy (k. 5, 125-127 a.s.).

Pozwana bezprawnie przyznała sobie również ze środków powoda, ryczałt samochodowy w wysokości 10.488,29 złotych. Pozwanej nie był przyznany żaden ryczałt samochodowy. Wobec zmniejszenia jej wynagrodzenia przez (...) Związek (...), pozwana podjęła samodzielną decyzję o przyznaniu kwoty ryczałtu. Kwotę tę wyliczyła jako różnicę pomiędzy wcześniejszym wynagrodzeniem, a późniejszym wynagrodzeniem zmniejszonym. Kwota ta wynosiła 417,00 złotych miesięcznie. Pozwana pobierała ww. kwotę ryczałtu przez okres 3 lat (k. 39- 93 a.s.).

Na zebraniu zarządu (...) Związku (...) z siedzibą w W. w dniu 10 maja 2014 roku, ustalono, iż zostanie wysłane pismo do T. M. (1) w sprawie zwrotu niesłusznie wypłaconej z Kasy Zarządu (...) kwoty w wysokości 2010,00 złotych w celu

dokonania zapłaty za własny imienny mandat karny w wysokości 2000,00 złotych, wystawiony przez Polską Inspekcję Pracy powiększony o kwotę opłaty bankowej – 10 złotych (uchwał zarządu k. 7 a.s.).

W dniu 10 lipca 2014 roku, (...) Związek (...) z siedzibą w W. skierował do T. M. (1) wezwanie do zwrotu pieniędzy (wraz z odsetkami), należnych trzem dozorcóm z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych w łącznej wysokości 78.974, 64 złotych oraz do zwrotu środków z tytułu niesłusznie pobranego ryczałtu. Ponadto zarząd przypomniał pracownicy T. M. (1) o obowiązku bezwzględnego zwrotu kwoty 2.000,00 złotych tytułem bezzasadnie opłaconego z Kasy (...) mandatu karnego, którym pracownica została ukarana przez Państwową Inspekcję Pracy (wezwanie do zwrotu kwot k. 8 a.s.).

Powód powiadomił prokuraturę o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez pozwaną w zakresie przywłaszczenia pieniędzy. Prokuratura powiadomiła związek o wszczęciu postępowania wobec pozwanej (k. 125-127 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił na podstawie dowodu z dokumentacji przebiegu zatrudnienia pozwanej T. M. (1), w tym: umowy o pracę, list płac pozwanej, dokumentacji kontroli wykonywanej u powoda przez Państwową Inspekcję Pracy. Sąd Okręgowy uznał, iż materiał w postaci ww. dokumentów jest wiarygodny i rzetelny, a wobec tego stanowił podstawę rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Do ustalenia okoliczności stanu sprawy, Sąd Okręgowy uwzględnił również dowód osobowy w postaci dowodu z zeznań świadka –Prezesa (...) Związku (...) H. K. (1). Zeznania świadka korespondowały z treścią zgromadzonej w sprawie dokumentacji, w przejrzysty sposób prezentowały sposób funkcjonowania skarżącego podmiotu (...) Związku (...), jak również działania samej pozwanej. Zeznania H. K. (1) stanowiły wiarygodny materiał dowodowy bowiem świadek, jako następca pozwanej na funkcji Prezesa Zarządu, miała dostęp do całej dokumentacji finansowo-księgowej powoda i pozwanej. Sąd Okręgowy miał na uwadze, iż zeznania świadka znajdowały potwierdzenie także w protokołach pokontrolnych Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy. Sąd Okręgowy uznał, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pomimo braku aktywności procesowej pozwanej, stanowił wystarczającą podstawę rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Powództwo (...) Związku (...) w B. zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy podkreśla, iż stosownie do treści przepisów art. 124 k.p. i 125 k.p., pracownik odpowiada w pełnej wysokości za szkodę w mieniu powierzonym mu z obowiązkiem zwrotu lub wyliczenia się. Podstawą odpowiedzialności pracownika jest zatem prawidłowe powierzenie mienia pracodawcy. Prawidłowe powierzenie mienia polega zaś na takim powierzeniu go pracownikowi by mógł dysponować mieniem oraz przy należytej staranności zabezpieczyć je przed dostępem osób niepowołanych i utrzymać w stanie zgodnym z jego przeznaczeniem.

Zgodnie natomiast z § 72 Statutu (...) Związku (...) uchwalonego przez XII Krajowy Zjazd Delegatów (...) Związku (...) w dniu 2 lipca 2015 roku (i aktualnego także w okresie pełnienia funkcji Prezesa Zarządu przez pozwaną w 2014 roku), Zarząd (...) prowadzi sprawy (...) polegające na realizacji zadań koniecznych do zapewnienia bieżącego funkcjonowania (...) (sprawy zwykłego zarządu), a w szczególności: 1) realizuje obowiązki wynikające z prawa powszechnie obowiązującego, w tym przepisów podatkowych i regulujących kwestie porządku i czystości, 2) realizuje uchwały walnego zebrania, 3) ustanawia prawa do działek w (...), zatwierdza przeniesienia praw do działek w (...) i stwierdza wstąpienie w stosunek prawny wynikający z prawa do działki w (...), 4) wypowiada umowy dzierżawy działkowej, 5) przyjmuje w poczet członków (...), 6) nadzoruje przestrzeganie regulaminu (...), 7) czuwa nad przestrzeganiem przepisów związkowych przez członków (...), 8) prowadzi i odpowiednio zabezpiecza dokumentację

(...), w tym dotyczącą działkowców oraz członków (...), 9) prowadzi ewidencję działek, 10) dba o estetyczny wygląd (...), organizując konkursy i podejmując inne działania służące dla osiągnięcia tego celu, 11) rozpatruje sprawy dotyczące wypełniania przez działkowców ich obowiązków, 12) rozpatruje sprawy dotyczące wypełniania przez członków (...) ich obowiązków wynikających z przepisów związkowych, a także sporów między nimi, 13) powołuje ogrodowych instruktorów Społecznej Służby Instruktorskiej, 14) udostępnia członkom (...) publikacje i inne materiały informacyjne pochodzące od organów nadrzędnych, 15) zarządza infrastrukturą ogrodową i utrzymuje ją w należytym stanie, 16) opracowuje plany oraz realizuje inwestycje i remonty zgodnie z trybem i zasadami obowiązującymi w (...), 17) podejmuje działania w celu uzyskania i rozliczenia dotacji celowej ze środków publicznych, 18) rozporządza majątkiem ruchomym pozostającym w dyspozycji (...), 19) gospodaruje i rozporządza środkami finansowymi (...) w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami i planem finansowym uchwalonym przez walne zebranie, 20) pobiera składki członkowskie, opłaty ogrodowe oraz inne należności, 21) terminowo reguluje zobowiązania (...), 22) terminowo rozlicza i odprowadza należności wewnątrzorganizacyjne do organu wyższego stopnia według zasad ustalonych przez Krajową Radę.

W rozpatrywanej sprawie nie był kwestionowany przez pozwaną fakt posiadania przez nią statusu pracownika powoda, jak również fakt prawidłowego powierzenia jej mienia skarżącego i nałożenia na nią jako osoby pełniącej funkcję Prezesa Zarządu z mocy prawa (na podstawie ww. regulacji statutu polskiego związku działkowców) - odpowiedzialności materialnej z tytułu dysponowania i rozliczenia mieniem (...).

Przy zastosowaniu zasady odpowiedzialności pracownika za powierzone mienie, pracodawca jest w zasadzie zwolniony od konieczności dowodzenia, że szkoda powstała z winy pracownika, gdyż obowiązuje tu zasada domniemanej winy pracownika za zaistniałą szkodę. (vide: wyr. Sądu Najwyższego z dnia 27 maja 1999 r. OSNP z 2000 r. , nr 18, poz. 680). Z faktu bowiem, że mienie zostało prawidłowo powierzone, wypływa wniosek, iż ujawnione w nim braki są następstwem zaniedbań pracownika.

Sąd Okręgowy zwraca nadto uwagę, iż pracownik może zwolnić się od odpowiedzialności za szkodę jedynie, gdy wykaze, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych tj. wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia.

W tym miejscu należy zaakcentować, iż (...) odpowiedzialność za powierzone mienie opiera się na niedopełnieniu obowiązku należytej staranności w zakresie ochrony i dbałości mienia powierzonego pracownikowi przez pracodawcę do zwrotu lub wyliczenia się. Zgodnie z art. 124 § 3 k.p. pracownik może się uwolnić od odpowiedzialności za powierzone mienie, jeżeli wykaze, że szkoda powstała z przyczyn od niego niezależnych, a w szczególności wskutek niezapewnienia przez pracodawcę warunków umożliwiających zabezpieczenie powierzonego mienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1979 roku, w sprawie IV PR 164/79 z glosą M. Piekarskiego, PiP 1980, Nr 4, s. 170). Pracownik powinien udowodnić lub wykazać z wysokim prawdopodobieństwem, że szkoda w powierzonym mu mieniu z obowiązkiem wyliczenia się powstała na skutek zdarzeń od niego niezależnych (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2001 roku, w sprawie I PKN 288/00, OSNAPiUS 2002, Nr 23, poz. 570, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2009 r., w sprawie I PK 87/09, MoPr 2010, Nr 6, s. 307). Ekskulpacja pracownika uzasadniona jest natomiast w takim rozmiarze, w jakim wykaze, że szkoda wynika na skutek okoliczności wyłączających jego odpowiedzialność (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 września 1977 r., w sprawie IV PR 231/77)

Pozwana w toku postępowania nie wykazała, że cała szkoda lub jej konkretna część w mieniu powierzonym, wyniknęła z przyczyn od niej niezależnych, lub z winy jednego z innych współodpowiedzialnych materialnie pracowników. Pracownik, a w szczególności Prezes Zarządu, przyjmując mienie z obowiązkiem zwrotu lub do wyliczenia się zaciąga zobowiązanie sprawowania pieczy nad tym mieniem. Uzasadnia to ponoszenie przez pracownika odpowiedzialności w pełnej wysokości za szkodę w mieniu powierzonym. Pozwana nie wykazała też, iż w trakcie trwania stosunku pracy podjęła jakiegokolwiek starania celem: koniecznego według niej zabezpieczenia mienia oraz, że zgłaszała pracodawcy uwagi lub zastrzeżenia co do: trybu przekazywania mienia, braku możliwości właściwego nadzoru nad mieniem, interpretacji zasad wypłaty wynagrodzeń pracownikom, wyliczania kwot własnego wynagrodzenia i podstaw jego ewentualnego podwyższenia, czy też możliwości pokrywania prywatnych zobowiązań z kasy pracodawcy.

Sąd Okręgowy podziela na gruncie niniejszej sprawy również stanowisko, iż nie każde utrudnienie w sprawowaniu pieczy nad powierzonym mieniem, nie gwarantujące należytego zabezpieczenia mienia, może stanowić okoliczność ekskulpującą pracownika od odpowiedzialności za szkodę. Pracownik jest bowiem obowiązany informować pracodawcę o zagrożeniach w zapewnieniu należytego zabezpieczenia powierzonego mu mienia i współdziałać z pracodawcą w celu stworzenia warunków zapewniających należyte zabezpieczenie tego mienia (tak: M. F. artykuł (...) 1999/7-8/28).

Pozwana w toku postępowania nie wykazała by nie miała możliwości sprawowania pieczy lub występował brak warunków umożliwiających dopilnowanie powierzonego jej mienia. W świetle art. 124 § 3 k.p. nawet poważne uchybienia organizacyjne pracodawcy, pozostające w związku przyczynowym ze szkodą wyrządzoną przez pracowników materialnie odpowiedzialnych, nie uzasadniają ich całkowitej ekskulpacji. W takiej sytuacji pracownicy mogą być jedynie częściowo zwolnieni od odpowiedzialności za szkodę (wyr. Sądu Najwyższego z dnia 26 września 1978 r., w sprawie IV PR 199/78, w: Świątkowski, Kodeks, s. 270). Pozwana podczas rozpoznawania niniejszej sprawy nie udowodniła również, iż wystąpiły uchybienia organizacyjne uzasadniające częściowe zwolnienie jej od odpowiedzialności materialnej.

W ocenie sądu okoliczności dotyczące organizacji pracy (...) w B., wynikające z wiarygodnych zeznań świadków H. K. (1), a także zgromadzonej w sprawie dokumentacji powoda, nie wskazują by pracodawca lub inne osoby jak chociażby działkowcy tworzący fundusz (...), przyczynili się do powstania niedoboru środków finansowych lub by niedobór ten powstał w wyniku zdarzeń niezależnych od pozwanej.

Mając na uwadze powyższe rozważania, wiarygodny materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, a także bierną postawę procesową pozwanej, która nie kwestionowała stanowiska powoda, na żadnym etapie sporu, aż do zakończenia postępowania w sprawie, Sąd na podstawie przepisu art. 125 k.p. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 78.674,85 złotych tytułem zwrotu mienia powierzzonego. Na kwotę tę składała się kwota niezasadnie pobranego przez pozwaną ryczałtu samochodowego w wysokości 10.488,29 złotych, kwota niezasadnie niewypłaconego wynagrodzenia dozorców za pracę wykonaną w godzinach nadliczbowych w kwocie 66.176,56, a także bezzasadnie pobrana ze środków pozwanego, kwota wykorzystana do pokrycia własnych zobowiązań powódki tytułu imiennego mandatu karnego opiekująca na kwotę 2.010,00 złotych. Sąd Okręgowy podkreśla, iż w zakresie dochodzonych roszczeń, powód na którym spoczywał ciężar dowodu przedstawił w sprawie wiarygodny i przekonujący materiał dowodowy w postaci dokumentacji płac pozwanej zawierającej kwoty bezzasadnie pobieranych ryczałtów do jej wynagrodzenia, protokołów kontrolnych Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy, czy też raportów kasowych powoda zawierających pozycje nieprawidłowych działań pozwanej. Na marginesie Sąd Okręgowy zważył, iż w toku postępowania, w dniu 20 stycznia 2015 roku, Sąd skierował do pozwanej (na adres pozwanej wskazany przez powoda), odpis pozwu i zobowiązał T. M. (1) do złożenia wszelkich wniosków dowodowych. Pozwana nie zajęła w sprawie żadnego stanowiska procesowego. Sąd Okręgowy miał przy tym

na uwadze, iż zobowiązanie do zgłoszenia wszelkich wniosków dowodowych wymusza pełną aktywność dowodową w wyznaczonym terminie i nie uprawnia

do zgłaszania tego rodzaju wniosków w terminie późniejszym (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt I ACa 404/12, LEX nr 1237844). Mając na uwadze powyższe stanowisko linii orzeczniczej Sądu Najwyższego, bierną postawę procesową pozwanej, a także wszechstronny materiał dowodowy przedstawiony przez stronę powodową, Sąd Okręgowy uznał, iż sprawa dojrzała do rozstrzygnięcia, o czym orzeczono w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 11

i § 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U.2013.490 j.t.) zasadzając od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Sąd Okręgowy zasadził także w myśl art. 98 k.p.c. w zw. z art. 35 ustawy o kosztach sądowych

w postępowaniu cywilnym (Dz.U. 2016.623 j.t.) od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.933,74 złotych tytułem poniesionych kosztów sądowych tj. opłaty sądowej od pozwu.

(...)